

[Justitsministeren.]

ærede Medlem dermed, at erotiske Forbindelser, der ikke imødeser Muligheden for Forplantning, og som f. Eks. søger at udelukke Muligheden for Forplantning, er uetiske? Jeg ved ikke, om det ærede Medlem mener det, men jeg ved i hvert Fald, at upraktiske er de ikke, heller ikke inden for Ægteskaber, heller ikke inden for Ægteskaber i de kirkelige Kredse, som det ærede Medlem har saa nær Forbindelse med.

Grænsen er ikke saa skarp og fast, som det ærede Medlem tror, og derfor skal man tage lidt mere forstaaende paa alle de Vanskeligheder, som ikke mindst det moderne Liv har medført for en Mængde Mennesker. For det første er der alle de Kvinder, der overhovedet ingen Mulighed har for at blive gift. Skal de, uanset deres Følelseslivs Styrke, være tvunget til at leve som Nonner hele deres Tilværelse? Vi har alle de unge Ægteskaber, der er grundet paa en økonomisk svag Basis. Er det det ærede Medlems Mening, at man ogsaa i alle disse Tilfælde skal afholde sig fra det erotiske Liv, fordi man gør, hvad man kan, for at undgaa Forplantning? Det er alt for indviklet til, at man kan stille det op paa den Maade, som det ærede Medlem gjorde det, og netop fordi det er saa indviklet, fordi Tilfældene er saa forskelligartede, har man ogsaa Krav paa en anden moralsk Bedømmelse end den gamle ortodokse, hvorefter der fældedes Domme, ikke efter Religionen, men i Virkeligheden over alle dem, der ikke paa den ene eller anden Maade levede i Overensstemmelse med de normale, anerkendte Regler.

Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel var betænkelig, bekymret, tror jeg endda — en Sindstilstand, det ærede Medlem ellers sjældent oplever —, over min Fortolkning, idet han mente, jeg rakte Haand til en Udvidelse af den medicinske Indikation ved at medtage den psykiske Depression, denne Tilstand, hvor der netop manglede de objektive Kriterier, hvor man kun havde Lægens Udtalelser, ofte baserede paa Patientens Udtalelser, at bygge paa.

Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg allerede tidligere har tilbagevist den almindelige Betragtning, at det var tilstrækkeligt, naar en eller anden Dame, der var gravid, gik ud og dyppede Strømperne i Sortedamssøen og derefter for op til Lægen og fortalte, at hun havde villet begaa Selvmord. Det drejer sig her om en Straffelov, og det er to ansvarlige Læger, som har Afgørelsen, og de skal nok

sørge for, at den Art Tilfælde ikke kommer til at gaa igennem Sigten. Men paa den anden Side kan man dog ikke, fordi der er visse uansvarlige Læger og visse hysteriske Kvinder, som man ikke kan stole paa, benægte, at der forekommer psykiske Depressionstilstande af en saadan Dybde og af en saadan Farlighed for en saadan Kvinde, at der er Grund til eventuelt at skride ind og hjælpe hende i Henhold til denne Lov. Det er kun Spørgsmaalet om Afgrænsningen, og den maa man saa tage saa godt, man nu engang formaar det med den Viden, man sidder inde med.

Det ærede Medlem kom derefter ind paa mine Udtalelser om de mange Adjektiver og sondrede meget morsomt mellem den læge Læser og den Læge, der læser. Jeg tror nu, at baade den læge Læser og den Læge, der læser, vil være i Stand til at forstaa Fortolkningen af de Lovbestemmelser, der her er Tale om. Noget andet er, at jeg tror ikke, Lægerne læser.

Det ærede Medlem mente, at de voldsomme Udtryk, som han sagde jeg benyttede med Hensyn til Seksualklinikkerne, viste, at jeg følte, jeg stod svagt her. Nej, hvis det ærede Medlem kan anvise noget, der er bedre — det har han jo ikke gjort —, saa er jeg ikke særlig indtaget i Seksualklinikkerne. Jeg vil bare have, der skal kunne skaffes tilstrækkelig Oplysning og tilstrækkelig Adgang til Oplysning, som Befolkningen vil søge. Hvis man kan finde noget, der er bedre, skal jeg gerne gaa med. Men naar det ærede Medlem siger, at Ungdommen i Aarhundreder har klaret sig meget godt, saa vi af den Grund ikke behøver Seksualklinikker, vil jeg sige, at efter min Mening har Ungdommen i Aarhundreder klaret sig nederdrægtig skidt paa dette Omraade. Og det forbavser mig, at netop det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, der i en anden Sammenhæng for nogen Tid siden gav Indtryk af at nære den samme Anskuelse som jeg, nu mener, at Ungdommen har klaret sig godt. Nej, Ungdommen har i Generationer savnet alvorlig og fornuftig Oplysning paa disse Omraader, og derfor er det gaaet saa skidt, som det i Virkeligheden er gaaet for overordentlig mange unge; selv om de er sluppet igennem, er de ikke sluppet igennem uden enten afgørende Brist paa Karakteren eller afgørende Brist paa Nervesystemet eller afgørende Mangel paa Vejledning i mange Situationer.

Vi kommer saa til Ændringsforslag Nr. 5. Jeg indrømmer, at det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel her viste sig, hvad der i og for sig ikke overraskede mig, som den